

Rendhagyó disznótorra került sor Csábon

Rendhagyó disznótor. A falvainkban a már egyre inkább látványosságzámba menő esemény a hagyományaink részét képezi most is. De mi lehet a hagyományosban rendhagyó? Ne tévesszen meg minket a cím! Nem történt más év végén, mint folytatódott a Csemadok Csábi Alapszervezetének sikeres sorozata, a Csábi Színházi Esték.

Karácsony előtt az „Egy disznótor pontos leírása” került színpadra – a Kultminor támogatásának köszönhetően – a helyi alapskola közösségi termében. A darab a 70-es éveket, a prágai tavaszt követő időszakot elevenítette fel a kisember szemszögéből.

Az író, Soóky László drámaszövege ráadásul végtelen könyvedséggel és humorral beszélt az „ideiglenes” szovjet megszállásról, az átvilágításról, a szabadság ideájáról, valamint a közösség szabadságra való képtelenségéről.

Az előadás műfaját tekintve „mesélőszínház”, tehát egy színész történetmesélésén keresztül kapott képet a – sokszor hangosan felnevető – közönség a világról. A színész ebben az esetben a felvidéki – egész pontosan dunamocsi – származású Lajos András, aki évekig a Vígszínház színésze volt, jelenleg a Miskolci Nemzeti Színház tagja.

Ez volt idén a negyedik színházi est, melyet a helyi Csemadok-alapszervezet hozott tető alá: a minden alkalommal szép számban összegyűlő érdeklődők jó véleményel és szinte állandóan vidáman, egymással társalognak egy-egy előadás végeztével. Ez ad mindig kellő támogatást a szervezőknek a reményteli folytatáshoz.

Miskei Ferenc
Fotó: Zaťko Ervin

Régi nóta,

híres nóta

Járásunkban az idén 25. alkalommal rendezük meg a magyarnóta-énekesek országos versenyét Őszirozsa címmel. Úgy gondoltuk, hogy a magyar nóta népszerűsítését havilapunkban is vállaljuk azaz, hogy minden számunkban leközölünk majd egy-két nótát, melyek közt lesznek örökzöldek, népszerűek, de kevésbé ismertek vagy ismeretlenek is.

Bús a magyarnak élete, búsabb, mint a vadgerlice.
Hogyha nem vesz felesége, hát kifőzi meg az ebédet.
Lám, én is megházasodtam, oszt mindjárt meg is kopaszodtam.
Házasodtam, kopaszodtam, aztén meg is szaporodtam.
Házasodtam, kopaszodtam, aztén meg is szaporodtam.

Én Istenem, adj kegyelmet, a gyerekekhez segedelmet.
Krumplit, búzát, tököt, babot, hízott disznót ötöt-hatot.
/Már én aztán azt se bánom, ha a hetedik gyereket látom.
A világnak fittyet hányok, oszt hasonló jókat kívánok.
A világnak fittyet hányok, oszt hasonló jókat kívánok./

Nóta nélkül mit ér ez az élet.
Édes párom úgy szeretlek téged.
/Jóban rosszban egymás mellett élünk.
Néha napján nótában beszélünk./

Nóta nélkül nem élhet az ember.
Eldalolom mi van a szívemben.
/Csárdást fújok, hogyha jó a kedvem.
A szívem fáj, dalolgotok csendben./

Megtanultam minden magyar nótát.
A primásom jól érti a dolgát.
/Addig húzza, míg a vonón szőr van.
Ha elszakad, folytatom magamban./

Elküldött a házi orvos gyógyvízkúrát venni.
Azt mondta, hogy ilyen lábbal el kell oda menni.
Azt is mondta, sokan leszünk, de türelmesen várjak,
Csak azt nem mondta, a fürdőben szemlesütve járjak.

Így is történt, ahogy mondta, egészen két hétig.
Iszapolás, masszázs, torna, így ment sorba végig.
Eközben én annyi csinos, szép menyecskét láttam,
Mindjárt el is felejtettem, hol fáj az én lábam.

Véget ért a gyógyvízkúra, így hát hazajöttem.
A további tanácsokért az orvoshoz mentem.
Azt mondta, ő énvelem már semmit nem tud tenni,
Legjobb volna gyógyszer helyett szép menyecskét szedni!